

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4903

гр. София, 09.06.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в закрито заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

като разгледа дело номер **5442** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 и сл. от АПК

Образувано е по жалба на „Биохум ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление –гр.Б., [улица], управлявано и представлявано от Д. В. Р. чрез адв.И. В. със съдебен адрес –гр.С., [улица], ет.2, ап.5 срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка по чл.124б ал.2 вр.ал.1 и чл.124а ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове № ВГ2022/4000-795-1/28.03.2023г., издадена от Директора на ТД Митница Р..

С жалбата е направено искане за спиране на допуснатото по силата на чл.124б ал.3 от ЗАДС предварително изпълнение на оспорения административен акт.

С атакувания административен акт - заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ВГ2022/4000-795-1/28.03.2023г., издадена от директора на ТД Митница Р. на основание чл. 124б, ал. 1 във връзка с чл.124а ал.1 и чл.126 ал.1 от ЗАДС е наложена принудителна административна мярка "запечатване на помещение", в което е установено нарушението – част от цех за производство на дезинфектант и биоторове, находящ се в [населено място], общ.С., обл.Г., стопанисван от „Биохум“ ООД за срок от 1 месец, считано от изтичане на 14 дневния срок от връчване на настоящата заповед.

Със същата заповед на основание чл.124в ал.1 от ЗАДС е забранен достъпа до помещение, в което е установено нарушението - част от цех за производство на дезинфектант и биоторове, находящ се в [населено място], общ.С., обл.Г., стопанисван от „Биохум“ ООД , считано от датата на запечатването му.

В заповедта е посочено, че на основание чл. 124б, ал. 3 от ЗАДС принудителна административна мярка "Запечатване на обект" подлежи на предварително изпълнение.

Искането за спиране на изпълнението е направено едновременно с оспорването на заповедта, в законоустановения 14 дневен срок за обжалване на административния

акт, поради което е допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно Тълкувателно решение № 5/8.09.2009 г. на ОС на Върховния административен съд при допуснато по силата на специален закон предварително изпълнение на административен акт (каквото е и процесния случай), приложим при съдебния контрол за законосъобразност на административния акт е чл. 166, ал. 2 АПК. Съгласно посочения текст при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Анализът на текста води до обосноваания извод, че в тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или труднопоправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя. По делото от страна на жалбоподателя не са представените доказателства, които да обосновават извода, че ще му бъде причинена значителна или труднопоправима вреда. Твърди се, единствено, че в помещението предмет на ПАМ, жалбоподателят извършва основната си дейност и това би я блокирало напълно. Не е посочено какво е предназначението на съответното помещение, как е обвързано с основаната дейност на жалбоподателя, колко лица работят в това помещение и какви евентуално вреди биха могли да настъпят. Липсва и по детайлна информация каква част от целия цех заема запечатаното помещение и каква конкретно производствена дейност се извършва в него.

Следва също така да се посочи, че искането е за спиране на акт, по отношение на допуснато за него предварително изпълнение, по силата на закон – ЗАДС. За разлика от предварителното изпълнение, допуснато с разпореждане по чл. 60, ал. 1 АПК, тук самият законодател въвежда презумпция, че общественият и държавният интерес надделяват над личния (в случая интересът на юридическите лица). Преценката не е на органа, а на законодателя. Очевидно вредите които ще има жалбоподателя са преценени като такива, които не могат да се противопоставят на обществения интерес, който следва да бъде защитен. Съобразно константната съдебна практика, засягането на търговски интереси, вкл. и преустановяване на търговска дейност и финансови загуби, не са от категорията на тези, които могат да бъдат противопоставени на значимите обществените и индивидуални интереси, предвидени в чл. 60, ал. 1 от АПК. Отделно от това от жалбоподателя не се посочват нови обстоятелства, които да обосновават спирането на предварителното изпълнение на заповедта.

Още един аргумент за неоснователност на така мотивираното искане е и фактът, че евентуалните вреди от обявения за незаконосъобразен административен акт – било имуществени или неимуществени такива, подлежат на репарация по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ вр. чл. 203 и сл. от АПК, поради това не могат да бъдат третиращи като основание за спиране предварителното изпълнение на оспорвания административен

акт.

Доколкото оспорващият не представя доказателства, че с постановяването на оспорената заповед ще му бъдат причинени трудно поправими вреди, то искането по чл. 166, ал. 1 от АПК следва да се остави без уважение.

При съобразяване на горните факти се налага извода за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта.

С оглед на изложеното и на основание чл. 166 АПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 61 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Биохум ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление –гр.Б., [улица], управлявано и представлявано от Д. В. Р. чрез адв.И. В. със съдебен адрес –гр.С., [улица], ет.2, ап.5 за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на Заповед за налагане на принудителна административна мярка по чл.124б ал.2 вр.ал.1 и чл.124а ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове № ВГ2022/4000-795-1/28.03.2023г., издадена от Директора на ТД Митница Р..

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните

СЪДИЯ: